

[Per Hækkerup.]

revision af den strammere finans- og kreditpolitik, som vi havde ført forud. Derfor er jeg overbevist om, at under en socialdemokratisk regering ville vi ikke have haft den arbejdsløshed, vi har i dag.

Og så til statsministeren, der jo ikke kan lade være med at moralisere. Jeg ved ikke, om det er en indbygget sygdom hos statsministeren . . . (Statsministeren [Hilmar Baunsgaard]: Det er, fordi der er så megen anledning til det!). Ja, det ved jeg ikke. Det må jo så være besværligheden inden for de tre samarbejdspartier, der gør det, for jeg kan ikke se, der er nogen grund til at moralisere over os. (Afbrydelse af statsministeren [Hilmar Baunsgaard]). Ja, så er spørgsmålet jo, hvem der er clairvoyant, hr. statsminister. Statsministeren siger, at socialdemokratiet kan ikke komme her med en lang række ønsker, som er udgiftkrævende, og samtidig sige, at skatterne skal ned. Det er ikke rimelig politik, siger statsministeren, for nu at bruge et beskedent udtryk. Ja, det ville det da heller ikke være, hvis det var noget, der skulle ske på samme tid, men statsministeren ved jo godt, at det ikke er tilfældet. Lad mig tage vort folkepensionsforslag. Jeg ved ikke, om det er det, statsministeren ikke vil være med til, men det kan vi måske få svar på, det ville dog være hyggeligt at vide. Jeg ved, der sidder andre på regeringsbænkene, som jeg formoder gerne vil være med. Men folkepensionsforslaget, forøgelsen af folkepensionen, som vi har foreslået, er jo ikke noget, der skal ske i indeværende finansår, det ved statsministeren jo udmærket godt. Det er i den øjeblikkelige økonomiske situation, vi siger, at det ikke er rimeligt at opretholde den stramme finanspolitik, men at det er nødvendigt, hvis der skal skabes en forøgelse af produktion og beskæftigelse her i landet, at lempe den. Statsministeren ved jo også godt, at det ikke er Saltholmprojektet eller Store-Bæltsbro eller Øresundsbro, der skal finansieres i det kommende finansår.

Jeg må rigtignok sige — men jeg skal nok lade være med at moralisere — at statsministeren skulle lære ligesom at tænke i den samme tidsdimension, sådan at han ikke tænker, når det drejer sig om ét område, i én tidsdimension, og om et andet område i en helt anden tidsdimension. Jeg ved godt,

det er noget, statsministeren gør. Jeg havde ikke lejlighed til at høre den tale, der blev holdt ved presseløgens jubilæumsfest, men jeg må rigtignok sige, at jeg fik en overraskelse, da jeg læste referatet den næste dag. Det var jo nøjagtig det samme roderi af øjeblikkelige udgifter og langtidsudgifter, af statsudgifter og private udgifter, af realinvesteringer og pengeinvesteringer. Man føler sig efterhånden lidt utryk over for, om statsministeren overhovedet rigtig forstår, hvad det drejer sig om på det her område.

Finansministeren (Poul Møller): Hr. Per Hækkerup mener, at hvis vi havde haft en stærk finansminister, var kildeskatten trådt i kraft nu om 3 uger. Det er en meget dristig påstand. Jeg tror, hr. Per Hækkerup kan tale med mange socialdemokratiske skatterådsmedlemmer, ligningskommissionsmedlemmer, kommunalbestyrelsesmedlemmer og borgmestre, som ikke vil bekræfte denne påstand.

Der ligger nu på folketingets bord to stykker papir. Det ene er en foreløbig vejledning om kildeskatteordningens administration, som det er nødvendigt for kommunerne at have ca. 1 år før de skal sætte kildeskatten i kraft. Den er udsendt i oktober 1968. Hvis kildeskatten skulle være trådt i kraft 1. januar 1969, skulle kommunerne have haft den i efteråret 1967. Men der var ikke gjort skridt til at lave den. Der var intet lavet i den retning og kunne ikke være lavet noget, for planlægningsperioden var ikke så langt fremskreden, at man kunne have givet kommunerne denne vejledning.

Der ligger et andet stykke papir, som er omdelt i dag, en foreløbig vejledning om arbejdsgivernes og andre indeholdelsespligtiges opgaver under kildeskatteordningen, en vejledning, som det er nødvendigt for industrien og de større virksomheder at have i så god tid, at de ved, hvilke maskiner de skal anskaffe for at kunne administrere kildeskatteordningen. Den skal altså være ude 8-9 måneder, før man skal bruge den. Der var ikke et sådant papir den 2. februar i år. Der var ikke gjort skridt til at lave det.

Så kan man selvfølgelig sige, at det var ligegyldigt, om arbejdsgiverne kunne administrere det, og det var ligegyldigt, om kommunerne kunne administrere det, for hr.